

det kunde være lykkedes, saa vilde hele den Sag uregelmæssigt være bleven meget let. Men at opnaa at saa Noget afgjort paa een for Alle overbeviseende Maade, er jo et smukt Gaab, som vi maa renoncere paa ikke blot i dette Spørgsmaal, men i de fleste andre, selv om det forekommer os indlysende, at vor Opfattelse af Spørgsmaalene er bleven saaledes dokumenteret, at den maa være overbeviseende for Alle. Og hvad Spørgsmaalet om Kirkens Eiendomsret angaar, da kan man særlig være fuldstændig sikker paa, at ethvert Forsøg paa at dokumentere den ene eller den anden Opfattelse deraf paa en for Alle afgjørende Maade vilde være mislykkedes. Det er jo nemlig klart, at dette Spørgsmaal er et af de overordentlig væsentlige, hvis Besvarelse kræver Forudsætninger i juridisk og historisk Kendskab, som ingenlunde kan forudsættes hos Alle, eller som rettere sagt kun kan forudsættes hos overordentlig Faa, hos de Allerførreste. Men en Afgjørelse, som berøvede derpaa, at et større eller mindre Flertal sluttede sig til en Anskuelse derom, medens Andre vare imod denne, vilde vistnok have været uden nogen som helst Virkning. Søvrigt skulde jeg mene og jeg påstaar, at man, naar man gennemlæser Forhandlingerne i Kirkekommissionen, ikke vil kunne være i Tvivl om, hvorledes den overveiede Del af Kirkekommissionens Medlemmer var findet i saa Henseende, endog affet fra de Forslag, hvortil de sluttede sig, og fra den Slutning, som man med Nødvendighed maa kunne uddrage af en Bedømmelse af saadanne Forslag. — Hvad der derhos ogsaa i høj Grad undrede mig, det var, at det ærede kongevalgte Medlem mente, at det, at man havde skubbet det omhandlede Spørgsmaal tilside, skulde have haft en væsentlig og uheldig Indflydelse paa Affattelsen af §§ 5 og 6 i Regeringens oprindelige Forslag. Jeg tør sige, at dette ingenlunde har været Tilfældet for Ministeriets Bedømmende, hos hvilket Tanken om Kirkens Eiendomsret paa ingen Maade har været fremtrædende ved den Ordning, der var foreslaaet i §§ 5 og 6. Det undrer mig saameget mere, at det ærede kongevalgte Medlem vilde fremdrage netop disse Paragrafer, og den oprindelige

Formulering af dem der ganske vist i enkelte Punkter kunde fremkalde nogen Ulydelighed og Uklarhed, som Ministeriet selv udtryffeligt har fremhævet dette under Forhandlingerne i det andet Thing, idet det samtidigt dermed erklærede, at den Formulering af de nævnte Paragrafer, som var foreslaaet af det oftere omtalte Mindretal i Folkethinget, fuldstændig udtrykte, hvad der virkelig var Meningen af dem, og ialfald indeholdt Noget, hvorpaa Regeringen fuldstændig kunde gaa ind. Det forekommer mig dog lidet ønskeligt, at man, efterat en saadan Erklæring foreligger fra Ministeriet, saaledes fremdrager den tidligere Formulering af af et Par Paragrafer i Lovforslaget, der egentlig har tabt al sin praktiske Betydning ved den udtryffelige Udtalelse af Regeringen, at den vil kunne slutte sig til en anden Formulering, som jeg ikke tror kan være udsat for de Tvivl og — til dels vil jeg kalde det — Misforståelser, som vare fremkomne med Hensyn til den første Formulering, og det synes mig ialfald at være urigtigt at dvæle ved det, som om det var Noget, der var af særdeles stor Betydning. Jeg mener, at der med Hensyn til dette Punkt ikke vilde kunne fremtræde nogen Væsentlighed, naar en saadan ikke maatte vise sig paa andre Punkter. — Det ærede kongevalgte Medlem rettede imidlertid derhos tillige næsten ligefrem det Spørgsmaal til mig, om jeg vilde kunne gaa ind paa Lovforslaget under Forudsætning af, at man søgte det ændret i en Retning, som han nærmere omtalte. Det forekommer mig, at den ærede Landsthingsmand derved kun talte om, at de kirkelige Indtægter skulde samles i en særlig Fond, og at han ikke isøvrigt udtalte sig om noget Andet med Undtagelse, som sagt, af de nævnte Bestemmelser i §§ 5 og 6. Jeg veed dog ikke, om jeg har truffet hans Mening aldeles nøje, naar jeg gaar ud fra, at hans Spørgsmaal til mig var rettet paa, om jeg, naar selve den særlige Fond blev bevaret, forresten kunde gaa ind paa hele den Ordning af Rønningen for de geistlige Embedsmænd, der i det andet Thing er bleven optagen i det foreliggende Lovforslag. Dersom dette imidlertid var Meningen af hans Spørgsmaal, saa forekommer det mig, at allerede den Udtalelse, hvormed